

Lærerruddannelsen

Af Lea Flarup, Stoholm

I lovforslaget til den ny lærerruddannelse lægges der op til større fordybelse og øget faglighed. Der skæres ned på antallet af obligatoriske fællesfag. I stedet for to liniefag indføres fire liniefag, hvoraf det ene skal være enten dansk eller matematik. Der lægges en anelse mere vægt på praktik, og der skæres ned på de pædagogiske fag og de praktisk-musiske fag (musik, billed- og brugskunst, idræt, håndarbejde, hjemkundskab og sløjd). Den nuværende sikring af, at alle lærere har kendskab til undervisning af børn med vanskeligheder bortfalder. Der lægges op til en "akademisering" af læreren (et problem som gymnasierne i årevis har kæmpet med). Afsidigheden og bredden i uddannelsen, som vi i Danmark har haft som tradition, forsvinder.

Den nuværende lærerruddannelse er fra 1991 og derfor så ny, at man endnu ikke har set følgerne af den i praksis. Rundt i landet har man kørt forsøg og udviklingsarbejder med henblik på at belyse, om en revision af lærerruddannelsen var påkrævet. Disse resultater kendes ikke endnu, da forsøgsresultaterne ikke er bearbejdet.

Der er dog ingen tvivl om, at hvis folkeskoleloven ikke bliver ændret, så er det nødvendigt med en tilretning og måske en forlængelse af lærerruddannelsen, således at de kommende læreres kvalifikationer kan imødekomme de krav, som den nye folkeskolelov stiller til dem. Tilretningen skal dels hvile på de erfaringer, man får ind fra forsøgene i den nuværende lærerruddannelse og dels på de intentioner, der ligger i folkeskoleloven: Udgangspunkt i den enkelte elev (undervisningsdifferentiering), tværfagligt samarbejde, samarbejde med forældre, elevmedansvar og informationsteknologi som fag og integreret i undervisningen osv.

Denne tilretning forudsætter naturligvis, at seminarlærerne er blevet forberedt på at kunne undervise i disse fagområder, og der er derfor gode perspektiver i forslaget fra Venstres ud-

dannelsespolitiske udvalg om at nedsætte en "Tænketautank" for hele undervisningsområdet.

De internationale undersøgelser, som har givet Danmark bundkarakter i dansk og gennemsnitskarakter i matematik og naturfag, er blevet lavet i en årrække (1991-1995), hvor man på landets skoler har kørt efter den gamle folkeskolelov, og hvor lærerne ikke har været uddannet efter den nuværende lærerruddannelseslov. Undersøgelsernes resultat kan derfor hverken forklares med, at vi for nærværende har en dårlig folkeskolelov, eller at den nuværende lærerruddannelse ikke er god nok. Der er to ting i disse undersøgelser, der er værd at bemærke:

Danmark er det land, hvor eleverne har færrest undervisningstimer.

Danmark er det land, hvor eleverne har mindst hjemmearbejde.

Det er en kendsgerning, at der i Danmark stadig er et behov for opstramning af undervisningen i dansk og matematik. Opstramningen blev påbegyndt med den nye folkeskolelov, hvor minimumstimetallet blev hævet lidt. Det er min opfattelse, at der sideløbende med en revision af lærerruddannelsen, skal ses på elevernes minimumstimetal, og der skal arbejdes på at få skolefritidsordningerne bedre integreret i skolens hverdag (eks. lektielæsningsstilbud). Der skal endvidere arbejdes på at få genskabt en naturlig arbejdsro i klasserne (forældre-lærer samarbejde), respekt om lærerne, og tilliden til folkeskolen som institution skal søges genoprettet.

Tiden må endvidere være inde til, at der kommer et eftersyn på tre-delingen af lærernes arbejdstid. Lærernes tjenesteaftale fra 1993 har i øvrigt været bremsende for folkeskolens udvikling, og den harmonerer ikke med intentionerne i folkeskoleloven. Som det er nu, er lærerne ofte frataget muligheden for at gøre deres

arbejde så godt, de kan, da de hele tiden skal arbejde med et stopur i hånden. Det "stækker" dem i deres udfølelsesmuligheder, og det irriterer omverdenen.

Den manglende sammenhæng imellem den nye folkeskolelov og den påtænkte nye lærerruddannelseslov er beskrevet af lektor ved Danmarks Lærerhøjskole, Steen Larsen, i følgende udtalelse:

"Da den nye folkeskolelov blev gennemført i 1993 svarede det til, hvis SAS havde flyttet

piloterne fra propelflyene over i jetflyene - uden forudgående efteruddannelse. I lang tid antog jeg, at dette var det dumme, man kunne gøre. Men nej. Nu kan vi se, at man er i stand til at finde på noget, der er endnu dummere. Når man opdager det uhensigtsmæssige i, at piloterne således er flyttet over i jetflyene uden tilsvarende oplæring i de nye fly, skynder man sig at ændre deres uddannelse, så der lægges større vægt på - flyvning af propelfly!"

